

Předmět, třída, téma	Český jazyk, Dobrodružná literatura – Hrabě Monte Cristo
Cíl – čtenářský (co žáky učíme z oblasti čtení a práce s textem)	<ul style="list-style-type: none"> Naučit se, jak zběžně přelést text a odpovědět na otázky (Aktivita 2/ Přelést zběžně text a najít jeho jádro) Žák se naučí číst pozorně a detailně.
Cíl – oborový (alespoň v náznaku představit téma, jaké části hodiny se práce s textem týká apod.)	<ul style="list-style-type: none"> Žák získá zajímavé informace o životě a osobnosti Alexandra Dumase.
Bibliografická citace použitého textu, odkaz na text. Byl-li text upraven oproti originálu, uvést.	<ul style="list-style-type: none"> FIŠAROVÁ KUCHARÍKOVÁ, Blanka, 2020. Žit jako hrabě Monte Cristo: Dobrodružné romány vydělaly Dumasovi celé jmění. 100+1 [online]. Dostupné z: https://www.stoplusjednicka.cz/zit-jako-hrabe-monte-cristo-dobrodruzne-romany-vydely-dumasovi-cele-jmeni
Použité metody a způsob organizace práce	<ul style="list-style-type: none"> skenování (vyhledávání) → přelést zběžně článek a odpověz na zadané otázky aktivita 5W: who, where, what, when a why – kdo, kde, co, kdy a proč
Další poznámky, pomůcky apod.	

1. varianta: AKTIVITA BĚHEM ČTENÍ:

- Přelést zběžně tento text.
- Vypiš slova, která ti utkvěla v mysli a před očima.
- Použij tato slova ke krátkému shrnutí života nebo charakteristice osobnosti Alexandra Duma.

2. varianta: AKTIVITA 5W - who, where, what, when a why – kdo, kde, co, kdy a proč

Kdo	
Kde	
Kdy	
Co	
Proč	

Proč jsem vybrala tento text (co by se z něj žáci měli dozvědět):

S autorem Alexandrem Dumasem se setkávají snad všichni žáci základních nebo středních škol. Většinou se však jedná pouze o tvorbu, nikoliv o jeho osobnost a život, který však do značné

míry tuto tvorbu ovlivnil. Tento článek by tak pro děti mohl být velmi zajímavý, neboť život Alexandra Dumase byl velmi bohatý a netypický.

100+1
TEKNOLOGIE A KREATIVITA

Žít jako hrabě Monte Cristo: Dobrodružné romány vydělaly Dumasovi celé jmění

Dobrodružné romány vydělaly francouzskému spisovateli Alexandru Dumasovi hotové jmění. Většinu peněz utratil za výstavbu luxusního zámku, který pojmenoval po jedné ze svých smyšlených postav.

Kdo by neznal *Tři mušketýry*, k nimž se dodnes vracení tvůrci muzikálů i filmoví scénáristé? Příběh o čtveřici přátel z doby Ludvíka XIII. zajistil **Alexandru Dumasovi** staršímu nesmrtelnost. Už ve své době platil za nejúspěšnějšího francouzského autora 19. století – však měl také na kontě více než tři sta děl! Nutno však říci, že takové množství textů nezvládl sepsat sám. Měl pěknou řádku pomocníků. Proto o něm jeho odpůrci říkali, že vlastní továrnu na romány. Platit spoluautory si mohl dovolit. Psaní mu vynášelo dost. Jenže i tak se topil v dluzích. Jak to? Francouzský spisovatel si zkrátka nic neodpíral a žil na vysoké noze.

Příjmení po otrokyni

Tvůrce známých dobrodružných románů šlo ve společnosti jen těžko přehlédnout. Nejenže se pyšnil mohutnou postavou, ale měl navíc černošské rysy. Nemohl tak zapřít svůj cizokrajný původ, za něj vděčil své babičce **Marii Césette Dumasové**. Ta jako černošská otrokyně na dnešním Haiti okouzila markýze **Alexandra Davy de la Pailleterie**. Z jejich vztahu se narodil

syn **Thomas Alexandr**. Levoboček se stal jedním z hrdinů Velké francouzské revoluce. V době Napoleonovy vlády získal hodnost generála.

Místo vznešeného jména svého otce však používal příjmení své matky, tedy Dumas. Tohle všechno se duchovní otec *Tři mušketýři* dozvěděl jen z vyprávění. Schopný armádní důstojník totiž zemřel na rakovinu žaludku roku 1806, v době, kdy byly malému Alexandrovi pouhé čtyři roky.

Spisovatel se za své předky nijak nestyděl. Traduje se, že když se mu kdosi vysmíval kvůli jeho smíšenému původu, Dumas mu odpověděl: „*Můj otec byl mulat, moje babička černoška, moji prarodiče opice. Vidíte pane, moje rodina začala tam, kde ta vaše končí.*“ Slavný literát rozhodně neoplýval nedostatkem sebevědomí.

Místo díky známostem

Po generálově smrti chyběly Alexandrově matce prostředky na to, aby svému synovi dopřála kvalitní vzdělání. Proto se budoucí spisovatel učil číst a psát doma. Hltal každou knížku, která mu přišla pod ruku. Jako písaře ho zaměstnal samotný orleánský vévoda **Ludvík Filip**, který se roku 1830 stal francouzským králem. Jak k tomuto výhodnému místu mladý Alexandr Dumas přišel? Jednoduše – díky přátelům svého otce... Jméno hrdinného generála ve Francii pořád něco znamenalo.

Spokojí se markýzův vnuk s kariérou písaře? Ani náhodou! Alexandr Dumas oplývá bujnou fantazií a své představy začne přenášet na papír. Společně s profesorem historie Augustem Maquetem vytvoří divadelní hru *Jindřich III. a jeho dvůr*. Drama uvedené roku 1829 zaznamená nebývalý úspěch. Brzy se Dumas odváží opustit své místo písaře a postaví se na vlastní nohy. Od nynějška se bude živit jen jako spisovatel...

Neslavný souboj

Se svými pomocníky chrlí Alexandre Dumas jeden román za druhým. Za svou slávu však vděčí především Maquetovi. Právě on mu vyhledá informace, které vytvoří základ legendárního díla *Tři mušketýři*. Tento román vydaný roku 1844 vzbudí takový ohlas, že již o rok později spatří světlo světa jeho pokračování mapující osudy hlavních hrdinů po dvaceti letech. Mušketýři se pak objeví ještě v románech po dalších deseti letech a knize Vikomt z Bragelonne.

Přestože se Dumasovi románoví hrdinové bijí v soubojích každou chvíli, požitkářský spisovatel tyto kratochvíle příliš nevyhledával. Vždyť v mládí utřil při svém první souboji pořádnou ostudu. Roku 1825 se musel s kordem v ruce hájit vůči posměváčkovi, který si z něj tropil šprýmy kvůli způsobu jeho oblékání. Dumasův pokus zchladit smích jeho protivníka však nevyšel, ba naopak. Během souboje mu totiž spadly kalhoty. To se ví, že takto si respekt opravdu nezjednal.

Za honorář cokoli?

Peníze se úspěšnému autorovi jen sypaly. Jenže on je nedokázal udržet. Pořádal večírky, užíval si v ženském náručí, zkrátka musel se pořádně otáčet, aby měl peníze pro své hýření. Proto se nad ním neustále vznášela hrozba dluhů, zatímco jeho nejslavnější spolupracovník Maquete bohatl.

Historik ovšem spokojenost necítil. Dumas mu sice vyplácel štědré honoráře za jeho služby, avšak slávu si nechával pro sebe. Na obálkách knih a pod texty v časopisech se skvělo jen Dumasovo jméno. Profesor historie toho měl dost. Roku 1957 se muži ve zlém rozešli. Dumas se i poté snažil, aby ze svého psaní vytřískal maximum. Romány vydával na pokračování v časopisech. Traduje se, že jelikož byl placený od řádku, schválně nechával postavy pronášet pro děj zcela nepodstatné repliky Athosova mlčenlivého sluhu Grimauda si prý vymyslel jen kvůli zvýšení honoráře!

Jindy zas Dumas žádal zvýšení plateb, které mu nakladatel nechtěl přislíbit. Proto spisovatel vyhrožoval, že nechá postupně zemřít všechny čtyři mušketéry. Dokonce napsal scénu, v níž to vypadalo, že Athos zahynul při potyčce s Myladiným synem. Teprve, když mu nakladatel vyplatil peníze navíc, nechal spisovatel mušketýra žít. Inu věděl, že při velkém čtenářském zájmu si může trochu vydírání dovolit...

Nenapravitelný sukničkář

Do svazku manželského vstoupil Alexandre Dumas jen jednou. Roku 1840 se oženil s herečkou Idou Ferrierovou. S věností si však hlavu nelámá. Společnost cizích dam vyhledával před sňatkem i po sňatku stejnou měrou. Podle historiků měl spisovatel okolo čtyřiceti milenek! S nimi zplodil čtyři až sedm nemanželských dětí. Za své ovšem uznal jenom jedno.

Dávno před svým vstupem do manželství přivedl do jiného stavu švadlenu Marii Catherine Labay, která mu roku 1824 porodila syna Alexandra. K otcovství se Dumas přiznal až o sedm let později. Tehdy svého syna nemilosrdně vyrval matce z náruče. Platil mu vzdělání na prestižních školách, a tak si vychoval následníka. Se svou zákonitou chotí totiž spisovatel žádné děti neměl.

Zhlédnutí se v románu

Co ho však uvrhlo do největších dluhů? Touha po vlastním zámku. Spisovatel s architektem obhlíží pozemek ve vsi Le Port-Marly. „*Chtěl bych renesanční sídlo obklopené anglickým parkem,*“ vznáší svůj požadavek Dumas. Když ho architekt upozorní, že zdejší jílové podloží se pro tak velkou stavbu nehodí, literát žádá, aby se základy prohloubily až na skálu. „*To ale bude stát tisíce franků,*“ namítne druhý muž. Dumas mávne rukou: „*Tím lépe.*“

Dva roky po výstavbě zámku se přihlásí první věřitelé. Již roku 1853 Dumas o svůj přepychový příbytek přijde. Od té doby jen splácí dluhy. Rozmařilý způsob života se podepíše také na Dumasově zdraví. V roce 1870 umírá na mrtvici. Někteří historikové se ale domnívají, že spisovatel trpěl syfilidou. Při množství jeho milenek se to nezdá nepravděpodobné...